

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De defectu vini. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

^m Aut miracula.] Miraculum est à Deo solo, qui videtur tunc acceptare Sacrificium eo modo oculis nostris imperfectum; & ideo non est in rigore necesse ut alia Hostia consecretur. ita S. Tho. 3. par. quest. 82. art. 4. ad 3.

vbi tamen consulit, vt iteratò consecretur, & hoc habet Rubrica, ut in reliquo & securius in reliquis casibus huius Rubricæ præceptum est, non consilium, ad integratatem Sacrificij, Suarez 3. par. disp. 85. sett. 1. Quinto.

De defectu vini. IV.

ⁱ **S**i vinum sit factum penitus acetum, vel penitus putridum, vel de vuis acerbis, seu non maturis expressum, vel ei admixtum tantum aquæ, ut vinum sit corruptum, non conficitur Sacramentum.

ⁿ Acetum.] Non fit Sacramentum, sanctus Thom. 3. par. quest. 74. artic. 5. ad 1.

^o De vuis acerbis, &c.] Habet san-

ctus Thom. ibid. ad 3. vinum ex aqua miraculoso est apta materia, Henrig. lib. 8. cap. 12. & vinum etiam congelatum, Suarez. disp. 45. sec. 1.

^p 2. Si vinum cœperit & aescere, vel corrumpi, vel fuerit aliquantum acre, vel mustum de vuis tunc expressum, vel non fuerit admixta aqua, vel fuerit admixta aqua rosacea, seu alterius distillationis; conficitur Sacramentum, sed conficiens grauiter peccat.

^q Aescere.] Fit Sacramentum, cum peccato tamen, sanctus Thomas supra ad 2.

^r Mustum de vuis tunc expressum.] Est Iulij Papæ, de Consecr. Disp. 2. cap. Cùm omne crimen. & ex necessitate conceditur; sed abstinendum est omnino, ob irreuerentiam & indecentiam, ait Suarez. loco citato disp. 45. sett. 1.

^s Admixta aqua.] Misceri aqua vinum, est de præcepto Ecclesiæ tantum, Trident. Sessione 22. cum quo

præcepto stat quoque præceptum Christi, qui neque voluit aquam de necessitate Sacramenti, Suarez. loco cit.

^t Aqua rosacea.] Conficitur Sacramentum; quia aqua non est de necessitate Sacramenti: sed peccaret contra præceptum negatiuum, de non miscendo aliquid in materia Sacramentorum, præter Christi institutionem, & consuetudinem Ecclesiæ, sanctus Thom. quest. 74 artic. 7. ad 3.

^u 3. Si celebrans ante consecrationem Sanguinis, quamvis post consecrationem Corporis, aduertat aut vinum, aut aquam, aut utrumque non esse in Calice, debet statim apponere vinum cum aqua, & facta oblatione ut supra, consecrare, incipiendo ab illis verbis, Simili modo, &c.

^v 4. Si post verba consecrationis aduertat vinum non fuisse positum, sed aquam; deposita aqua in aliquod vas, iterum vinum cum aqua ponat in Calice, & consecret, resumendo à verbis predictis, Simili modo.

^w 5. Si

5 Si hoc aduertat post sumptionem Corporis, vel huiusmodi aquæ; apponat aliam Hostiam iterum consecrandam, & vinum cum aqua in Calice, offerat utrumque, & consecret, & sumat; quamvis non sit ieunus. Vel, si Missa celebretur in loco publico, ubi plures adsint, ad evitandum scandalum poterit apponere vinum cum aqua, & facta oblatione ut supra, consecrare, ac statim sumere, & prosequi cetera.

Prima pars Rubricæ posterioris est S. Thomæ 3. part. quest. 83. art. 6. ad 2. altera vero pars est Sotii 4. distinct. 13. quest. 2. artic. 6. ad 4. cuius eadem ferè sunt verba Rubricæ; item Nauarri cap. 25. num. 21. & est magis practica. ^t Quamvis non sit ieunus.] Ita sanctus Thomæ loco cit. art. 6. ad 2. addit Angelus cum Silu. si Sacerdos, dum in ore

habet potum, priùs quam deglutiat, sentiat non esse vinum, non debet consumere, sed in Calicem emittere, & post Sanguinis sumptionem illum resumere: sed moraliter est difficillimum, & idèo sine scrupulo potest deglutire primum, & consecrare, & sumere secundum. ita Suarez loco cit. disp. 85. sect. 1. ad primam confirmationem.

6 Si quis percipiat ante consecrationem, vel post consecrationem, totum vinum esse acetum, vel alias corruptum, idem seruetur quod supra, ac si deprehenderet non esse positum vinum, vel solam aquam fuisse apposิตam in Calice.

Eadem est ratio deficiens materiae ad Sacrificium integrum: si tamen Sacerdos pergit in Missa, & ex ignorantia, vel inopinati casus per-

turbatione non obseruet, non per hoc mortaliter peccat, ex Nauar. cap. 25. Man. num. 91. & Sæ verbo Missa. num. 31.

7 Si autem Celebrans ante consecrationem Calicis aduertat, non fuisse apposita aqua, statim ponat eam, & proferat verba consecrationis. Si id aduertat post consecrationem Calicis, nullo modo apponat, quia non est de necessitate Sacramenti.

Prima pars est manifesta. Adde tantum, esse benedicendam aquam de cit. art. 6. ad. 4. Ne, inquit, sequatur corruptio Sacramenti pro aliqua parte: quod docuerat q. 77. art. 8.

8 Si materia, quæ esset apponenda, ratione defectus vel panis, vel vini, non posset ullmodo haberis; si id sit ante consecrationem Corporis, ulterius procedi non debet: si post consecrationem Corporis, aut etiam vini, deprehenditur defectus alterius speciei, altera iam consecrata; tunc si nullo modo haberi possit, procedendum erit, & Missa absoluenda, ita tamen, ut prætermittantur verba & signa quæ pertinent

Cc ad

ad speciem deficientem. Quod si expectando aliquamdiu haberi possit, expectandum erit, ne Sacrificium remaneat imperfectum.

Si nullo modo haberi possit.] Imò si difficillimo modo haberi possit, & notabilis inde oriretur offensio populi, Missa absoluenda erit absque materia deficiente, sive Hostiæ, sive vini; quia maioris est vinculi Ius naturale quam diuinum scriptum, aut posituum,
Azor. lib. 10. cap. 35. quæst. 6.

An verò Summus Pontifex possit relaxare Ius diuinum ad effectum, ut Sacerdos ob ingentem necessitatem in solo pane sine vino sacrificet? *Azor. lib. 10. cap. 19. quæst. 3. vers. Secundum est.* putat probabilem affirmativā sententiam, ob publicam necessitatem, & grauem. Probabiliorē negationē docet *Suar. disp. 4; sect. 4.*

Quæri potest in prædictis casibus de aqua, quæ, ob breuissimum tempus ab infusione eiusdem in Calicem usque ad Calicis consecrationem, non potest conuertere in vinum, vt alias dicitur, An remaneat aqua mixta spe-

ciebus vini; an verò & ipsa statim immediatè transubstantietur in Sanguinem Christi? sed, quidquid sit de conuerione aquæ in vinum, de qua disputant Philosophi, quam tamen affirmant SS. Patres & Theologi Scholastici, si ob angustiam temporis non fiat conuersio, non putamus absurdum, quod remaneat aqua substantialiter aqua, cùm non sit neque materia, neque commateria immediata Sacramenti; sed ea solùm infunditur ad mysterium vñionis populi cum Christo, ut suo loco diximus. Neque ideo adoramus aquam, sed Christum sub specie vini aqua permixti: sicuti neque si cadat in Calicem musca, eam dicimur adorare. Scripsere de hac re fusiùs Paulus Aresius Episcopus Derthonensis, & in oppositam sententiam Hyacinthus Petronius Magister sacri Palati, nunc Episcopus.

De defectibus formæ. V.

Defectus ex parte forme possunt contingere, si aliquid desit ex ijs quæ ad integratatem verborum in ipsa consecratione requiruntur. Verba autem consecrationis, quæ sunt forma huius Sacramenti, sunt haec: *Hoc est enim corpus meum. Et, Hic est enim calix Sanguinis mei, noui & æterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis & pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Si quis autem aliquid diminueret, vel immutaret de forma consecrationis Corporis & Sanguinis, & in ipsa verborum immutatione verba idem non significarent, non conficeret Sacramentum. Si verò aliquid adderet quod significationem non mutaret, conficeret quidem, sed grauißime peccaret.*

Notanda est hoc loco singularis do-

sentialis in formâ, vel in altera, vel in vtraque, nempe cum mutatione sensus verborum consecrationis, iteranda est conse-

ctrina *Suar. 3. par. disp. 85. sect. 1. Se-*